

תביעות נזיקין כנגד סרבני גט – עילה בהתהוות

רינת פילטר

1. מבוא

דיני הנזיקין המודרניים אינם קופאים על שמריהם. עולת הסל מאפשרות פיתוח דינאמי שלהם בהתאם לצרכי החברה המשתנים. בשנים האחרונות אנו עדים להתפתחותן של עילות תביעה חדשות, כגון הפגיעה באוטונומיה¹, הולדה בעוולה², הזנחה רגשית של ילד על ידי הוריו³ ועוד. אחת מאותן עילות תביעה חדשות הינה התביעה הנזיקית נגד סרבן הגט, אשר תהליך התפתחותו מצוי בעיצומו, וניתן ללמוד ממנו על התפתחות עילות תביעה נוספות.

2. בעיית סרבנות הגט

מתן גט צריך להיעשות מרצונו של הבעל. הדין העברי מאפשר להטיל על סרבן הגט סנקציות ("כופין אותו עד שיאמר רוצה אני") ואף המחוקק הישראלי הקנה לבתי הדין הרבניים את הסמכות להטלתן⁴, ועדיין, על הבעל להביע את רצונו במתן הגט ו"אין כופין עליו בשוטים", על מנת שלא יפגע רצונו החופשי. על פי תקנת רבנו גרשום אין לגרש גם אישה בעל כורחה, ומכאן שסרבנות הגט אינה נחלתו הבלעדית של הגבר. הדילמה היא, עד כמה ניתן להפעיל לחץ על סרבן הגט, בכדי להשיג מפיו הסכמה שעדיין תיחשב כהסכמה חופשית, ומבלי להביא למצב של "גט מעושה". מתוך החשש לפגיעה ברצון החופשי ממעטים בתי הדין להטיל סנקציות על סרבני הגט, ופסק דין המחייב גירושין ניתן רק לאחר דיונים ממושכים⁵. למעשה, טרם נמצא פתרון הלכתי, מוסכם על כל הפוסקים, לבעיית סרבנות הגט. הצורך בהסכמת הצדדים לגירושין יוצר כר פורה לסחטנות מצידו של סרבן הגט, ובנסיון לתת לכך מענה, התפתח השימוש בתביעות נזיקין, כ"מעקף" לבעיה האמיתית⁶. תביעות אלה מופנות לעיתים כנגד הבעל הסרבן ולעיתים כלפי האישה הסרבנית, ובהמשך נבדוק האם קיימת סימטריה בין השניים.

3. התביעה הנזיקית כנגד סרבן הגט

בשנת 2001 קבע ביהמ"ש לענייני משפחה בירושלים, כי הפגיעה באוטונומיה של האישה שהינה פועל יוצא מעיגונה על ידי בעלה, הינה נזק בר פיצוי לפי פקודת הנזיקין, וכי הדיון בה אינו מצוי בסמכותם הבלעדית של בתי הדין⁷. בשנת 2004 התקבלה לראשונה תביעת נזיקין של מסורבת גט⁸. השופט מנחם הכהן קבע, כי קשר הנישואין מקים חובת זהירות של הבעל כלפי אשתו ומחייב אותו לנהוג בזהירות מיוחדת כלפי רגשותיה ורווחתה⁹. הפרה של חובה זו הינה עוולת רשלנות לפי פקודת הנזיקין ומכוחה ראוי לחייבו לפצותה. השופט הכהן בוחן עילות נוספות במסגרתן ניתן להכיר בתביעת מסורבת הגט, ובראשן עוולת הפרת חובה חקוקה, הנשענת על הפרתם של חוק

¹ ע"א 2781/93 עלי דעקה נ' בית החולים כרמל, פ"ד נג (4) 526 (1999).

² ע"א 518/82 זיצוב נ' כץ, פ"ד מ (2) 85 (1986).

³ ע"א 2034/98 אמין נ' אמין, פ"ד נג (5) 69 (1999).

⁴ חוק בתי דין רבניים (קיום פסקי דין של גירושין), התשנ"ה-1995. בתי הדין מוסמכים להמליץ על מתן גט בגדר "מצווה", אם בכך אין די הם מוסמכים לחייב במתן גט ואף לכפות את הבעל לתיתו.

⁵ תמ"ש (כ"ס) 19480/05 פלונית נ' עיזבון המנוח אלמוני ז"ל, פדאור (2006).

⁶ ב. שמואלי, פיצוי נזיקי למסורבות גט, ספר עדי אזור ז"ל (תשס"ז) המשפט יב' 285 בעמ' 336.

⁷ תמ"ש (י-ם) 3950/00 ש.ג.ב. נ' א.ש, נבו (2001).

⁸ תמ"ש (י-ם) 19270/03 כ.ש. נ' כ.פ, פדאור (2004).

⁹ מקור נוסף לחובת הזהירות מוצא השופט בכתובה היהודית.

יסוד: כבוד האדם וחירותו, חוק העונשין, החוק למניעת אלימות במשפחה, חוק החוזים ואמנות בינלאומיות, אך מוצא עילות אלה פחות מתאימות. קשה, למשל, לראות בהפרת החובה הקבועה בסעיף 287 א' לחוק העונשין¹⁰ ככזו שנועדה "לטובתו או להגנתו" של התובע. מכל מקום, השופט הכהן משאיר שאלה זו בצריך עיון ואת פסק דינו הוא משתית על עוולת הרשלנות. בפסקי דין מאוחרים ניתן למצוא דעות אוהדות יותר לגבי השימוש בעוולת הפרת חובה חקוקה¹¹, אך בפועל העוולה בה משתמשים בתי המשפט הינה עוולת הרשלנות.

4. ראשי הנזק

למסורבי הגט עלול להיגרם נזק ממוני ונזק שאינו ממוני. לגבי **נשים מסורבות גט**, הפסדי התמיכה הכלכלית אמורים להיות מובאים בחשבון בתביעתן למזונות, ועל כן אין לכלול אותם בתביעת הנזיקין, על מנת למנוע כפל פיצוי. התביעה הנזיקית אמורה להצטמצם, איפוא, לנזיקיהן הלא ממוניים, אשר אינם כלולים בתביעת המזונות¹². הגם שבתי המשפט אינם מתייחסים בדרך כלל לשאלה האם מסורבת הגט מקבלת מזונות, ברור שמדובר בנזקים נפרדים (ממוניים מחד גיסא ולא ממוניים מאידך גיסא) ועל כן אין, לדעתי, משום כפל פיצוי בחיובו של סרבן הגט בנזיקין, לצד חיובו במזונות¹³. ואכן, במרבית פסקי הדין בהם הבעל הוא סרבן הגט, לא מנעה עובדת חיובו במזונות את ההכרה בתביעת הנזיקין שהוגשה נגדו. שונה המצב לגבי **גברים מסורבי גט**: לא זו בלבד שסרבנית הגט גורמת עוול לבעלה בעצם סירובה לגירושין, היא ממשיכה לקבל ממנו דמי מזונות. בהמשך נבדוק, עד כמה השפיעה עובדה זו על פסיקת פיצויי הנזיקין לבעלים מסורבי גט.

5. מועד תחילת החישוב

בחישוב הפיצוי בגין הנזק הלא ממוני קיימת חשיבות למועד ממנו ראוי לראות את סרבן הגט כחייב בפיצוי. אילו נעשה שימוש בעוולת הפרת חובה חקוקה, הנשענת על הפרת חובת הציות לפסק דין מכוח חוק העונשין, לא ניתן היה להביא בחשבון את התנהגותו של סרבן הגט לפני מועד החיוב. בעוולת הרשלנות, לעומת זאת, אין הגבלה דומה. ישנם פסקי דין הרואים את תחילת ההפרה במועד חיובו של הסרבן במתן גט¹⁴ או במועד בו המליץ על כך בית הדין הרבני בגדר "מצווה"¹⁵, ואולם התפישה השלטת גורסת חיוב סרבן הגט בפיצויי נזיקין החל מחלוף שנה

¹⁰ "המפר הוראה שניתנה כשורה מאת בית משפט... דינו- מאסר שנתיים".

¹¹ תמ"ש (י-ם) 6743/02 נ' ב', נבו (2008). ודעה דומה הביע ד"ר שמואלי במאמרו (ה.ש. 6 לעיל).

¹² הדברים הובהרו על ידי השופטת סיון, בתמ"ש 24782/98 נ.ש. נ' ג.י, נבו(2008).

¹³ השופט עמית בדעת מיעוט בעמ (חי) 740/08 פלוני נ' פלונית, נבו (2008) רואה בחיוב הבעל לשלם פיצוי חד פעמי בנוסף לדמי המזונות משום כפל פיצוי. דעה זו ניתן להסביר על רקע העובדה שהאישה, באותו מקרה, היתה סרבנית הגט, והמשך תשלום המזונות למרות הפיצוי הנזיקי היה מהווה עבורה תמריץ להתמיד בסירובה להתגרש. תחת זאת, מציע השופט עמית לשלם לאישה את סכום הפיצוי כנגד הודעתה על הסכמתה להתגרש, וככל שתתמיד בסירובה, יופחת סכום המזונות מסכום הפיצוי החד פעמי.

¹⁴ השופט מנחם הכהן בתמ"ש (י-ם) 19270/03 נ.ש. נ' כ.פ. פדאור (2004). בפסק דין מאוחר אימץ אף הוא את מועד תחילת החישוב כחל בחלוף שנה ממועד הגשת התביעה – ראה תמ"ש (י-ם) 21162/07 פלוני נ' פלונית פדאור(2010).

¹⁵ תמ"ש 24782/98 נ.ש. נ' ג.י, נבו (2008). זו גם דעתם של החוששים מגט מעושה: ראה קפלן ופרי, **על אחריותם בנזיקין של סרבני הגט**, עיוני משפט כח (3) 773-869 (2005).

ממועד הגשת תביעת הגירושין¹⁶, כל עוד התובע הקפיד לעתור לכך¹⁷. ההנחה היא, שאז כבר ברור לנתבע שדעתו של בן זוגו להתגרש נחרצת¹⁸.

6. שיקולים כלליים בקביעת הפיצוי

כאמור, פיצויי הנזיקין משולמים עבור נזקיו הלא ממוניים של מסורב הגט, ומטבע הדברים, קשה לכמת את צערן של אדם, את סבלו ואת עוגמת הנפש שנגרמת לו. מאחר ופיצויי הנזיקין מיועדים לפצות את מסורב הגט על נזקיו הלא כלכליים, לא ברור מדוע השתמשו בתי המשפט דווקא בשכר המינימום כבסיס לחישוב הפיצויים. אשר למבחנים המשמשים בחישוב פיצויי הנזיקין, ניתן לזהות את **משך התקופה בה נגרם העוול למסורב הגט** כקריטריון חשוב, אך לא בלעדי. גם **לחומרת התנהגותו של סרבן הגט ולמידת הסבל אותו הוא גורם** נודעת השפעה על שיעור הפיצוי, ולא פעם אף נפסקים לזכות מסורב הגט **פיצויים מוגברים**¹⁹. מאידך גיסא, יש החוששים כי הטלת פיצויים מוגברים על סרבן הגט תגרום לעישוי הגט, ולהסכמתו לתיתו שלא מתוך רצון חופשי²⁰. אחרים סבורים כי גישה זו הינה פטרנליסטית, וכי אין להגביל את תביעת הנזיקין של מסורבת הגט, גם אם הדבר יגרום למתן גט מעושה, שלא יהיה כשר²¹. לפי השקפה זו, יש להותיר בידי האישה את זכות הבחירה. אחרים מתנגדים להגבלת סכום התביעה מטעמים של מטרות דיני הנזיקין²², ולגישתם, הן עקרון השבת המצב לקדמותו, הן עקרון ההרתעה, הן שיקולים של צדק מתקן ואף שיקולי צדק מחלק, אינם מצדיקים הגבלה של סכום הפיצויים מתוך החשש לעישוי הגט. בנוסף לפיצויים מוגברים, יש הפוסקים לזכותו של מסורב הגט **פיצוי עתידי מתמשך** כסנקציה שתחול על הסרבן עד שיסכים למתן הגט²³, אך מרבית בתי המשפט רואים בסנקציה זו משום כפיה לא ראויה²⁴.

7. יישום השיקולים לגבי נשים מסורבות גט, הלכה למעשה

הסכום החודשי הממוצע הנפסק למסורבות הגט מחושב על בסיס כ-4,000 ₪ לחודש (כ-50,000 ₪ לשנה). ניתן למצוא, כמובן, פסקי דין הסוטים מהממוצע, לכאן או לכאן, לעיתים תוך שימוש במכשיר של פיצויים מוגברים, לעיתים אף ללא היזקקות אליו, והכל לפי נסיבות המקרה ונטייתו של השופט. במקרה אחד²⁵ נפסקו לתובעת 450,000 ₪ עבור תקופה של 9 שנים, ונוכח הנסיבות הוסיף בית המשפט 100,000 ₪ פיצויים מוגברים, שהעלו את הסכום לכדי 61,000 ₪ לשנה²⁶.

¹⁶ תמ"ש (י-ם) 6743/02 כ. נ' כ. נבו(2008), תמ"ש (ראשל"צ) 30560/07 ה.ש. נ' ה.א. נבו(2008), תמ"ש (כ"ס) 19480/05 פלונית נ' עזבון המנוח אלמוני ז"ל פדאור (2006).

¹⁷ בתמ"ש (י-ם) 18561/07 ש. ד. נ' ר. ד., נבו (2010) חושב הפיצוי ממועד פסק הדין המחייב במתן גט אך ביהמ"ש העיר, כי לכך עתר התובע, שהיה, למעשה, זכאי לפיצוי ממועד מוקדם יותר.

¹⁸ תמ"ש (י-ם) 6743/02 כ. נ' כ. נבו(2008).

¹⁹ הסכום שנפסק כפיצויים מוגברים הינו 100,000 ₪ ללא תלות בתקופת הסרבנות. ראה פסקי הדין בטבלה הרצ"ב.

²⁰ תמ"ש (כ"ס) פלונית נ' עזבון המנוח אלמוני ז"ל פדאור (2006), תמ"ש (י-ם) 21162/07 פלוני נ' פלונית פדאור (2010). זו גם גישתם של קפלן ופרי במאמרם (ה.ש. 15 לעיל).

²¹ י. ביטון, עניינים נשיים וניתוח פמיניסטי והפער המסוכן שביניהם, עיוני משפט, כח (תשס"ז).

²² ב. שמואלי, פיצוי נזיקי למסורבות גט, ה.ש. 6 לעיל.

²³ תמ"ש (י-ם) 21162/07 פלוני נ' פלונית, פדאור (2010).

²⁴ תמ"ש (י-ם) 6743/02 כ. נ' כ. נבו (2008), תמ"ש (י-ם) 19270/03 כ.ש. נ' כ.פ. פדאור (2004), תמ"ש (ת"א) 24782/98 נ.ש. נ' נ.י. נבו (2008).

²⁵ תמ"ש (י-ם) 6743/02 כ. נ' כ. נבו (2008).

²⁶ באותו מקרה נאלצה מסורבת הגט לעזוב את הבית בשל אלימות מצד בעלה אשר התמיד בסירובו למתן הגט במשך 9 שנים. התובעת הצהירה במפורש כי אין היא חוששת מהסיכון של "גט מעושה" ויתכן כי עובדות אלה, הן שגרמו לסטייה מהממוצע.

סכום גבוה עוד יותר נפסק למסורבת הגט במקרה אחר²⁷: תקופת הסרבנות נמשכה 10 שנים, הסכום שנפסק הסתכם ב-60,000 ₪ לשנה, ואילו הפיצויים המוגברים שנפסקו גם במקרה זה, העלו את הפיצוי לכדי 70,000 ₪ לשנה²⁸. לעומת זאת, במקרה שלישי²⁹, הסתכם הפיצוי החודשי ב-36,000 ₪ לשנה בלבד, וסטיה זו כלפי מטה נגרמה, משום שתקופת העגניות נמשכה 20 שנה, ופסיקת פיצוי על פי הערכים המקובלים נראתה לבית המשפט "מאיימת" מידי³⁰. הקריטריון של משך תקופת הסרבנות נבלע, לעיתים, בין השורות ונראה כי גם שופטים שבוחרים לחשב את הפיצוי מיום החיוב בגט רואים לנגד עיניהם את תקופת הסרבנות האמיתית³¹. כאמור, כל אותם סכומים נפסקו למסורבות הגט **בנוסף** לדמי המזונות להן היו זכאיות, ואולם איני רואה פסול בכך, שכן המזונות משולמים למסורבת הגט עבור "נזקיה" הכלכליים בעוד שפיצויי הנזיקין משולמים לה עבור נזקיה הלא ממוניים.

8. יישום השיקולים לגבי גברים מסורבי גט

בשאלת היקף זכאותו של גבר מסורב גט לפיצויי נזיקין, יש להביא בחשבון שני שיקולים מנוגדים העשויים להשפיע על קביעת גובהם. מן הצד האחד, מצבו של הגבר מסורב הגט עדיף על פני האישה: במצבים קיצוניים מוסמך בית הדין לתת לו היתר נישואין³² גם מבלי שיתגרש מאשתו הראשונה³³. בנוסף, משוחרר הבעל מאותן מגבלות החלות על אישה מסורבת גט, אשר בהיותה עגונה היא "אסורה לבעלה ולבועלה" ואף זכותה ללדת ילדים לאחרים מבלי שידבק בהם כתם הממזרות, נפגעת³⁴. מן הצד השני, המשך תשלום המזונות על ידי הבעל לסרבנית הגט, עשוי להוות עבורה תמריץ להתמיד בסירובה, ולכן, גם כאשר נפסקים לזכות הבעל פיצויי נזיקין, יש לזכור במאזן הכלכלי, כי במשך כל התקופה הוא שילם דמי מזונות לאשתו³⁵. איני יודעת להסביר, הכיזד ישנו מספר מועט כל כך של פסקי דין שפסקו פיצויי נזיקין למסורבי גט, בהשוואה לשימוש במכשיר זה בתביעות של נשים מסורבות גט. יתכן שעובדה זו נובעת מתפישה בסיסית הרואה את האישה כצד החלש, הנזקק להגנה ולשיקום בעת פירוק הנישואין. מכל מקום, מיעוט פסקי הדין בהם נפסקו פיצויי נזיקין לגברים מסורבי גט אינו מאפשר מכנה משותף ביניהם. במקרה אחד³⁶ נפסקו לזכות הבעל פיצויי נזיקין בסך 53,333 ₪ עבור שנה ו-4 חודשים בהם היה מסורב גט, כלומר – כ-40,000 ₪ לשנה, או כ-3600 ₪ לחודש בלבד. סכום זה נמוך מהסכום הממוצע שנפסק

²⁷ תמ"ש (ת"א) 24782/98 נ.ש. נ' נ.י. נבו (2008).

²⁸ הגדלת הפיצויים במקרה זה נבעה מהעובדה שבהיותה בת 24, נאלצה התובעת לעזוב את הבית עקב אלימות קשה מצד בעלה, כשהיא בהריון, שלושה חודשים לאחר חתונתה. כבת לעדה החרדית היתה לסירובו ליתן לה גט משמעות מיוחדת.

²⁹ תמ"ש (כ"ס) 19480/05 פלונית נ' עזבון המנוח אלמוני ז"ל, פדאור (2006).

³⁰ יתכן גם שהסכום הנמוך הושפע מהעובדה שהתביעה הוגשה כנגד עזבונו של המנוח לאחר מותו. מאידך גיסא, מוזר שבאותו מקרה נפסק פיצוי נמוך במיוחד, למרות שהבעל גם נישל את אשתו וילדיו מצוואתו, ולמרות שבמצב שהתביעה מוגשת לאחר מותו של הסרבן – אין עוד חשש מפני "גט מעושה", ראה מאמרו של ב. שמואלי, ה.ש. 6 לעיל, בעמ' 318.

³¹ זה היה, למשל, המצב בתמ"ש (י-ם) 19270/03 נ.ש. נ' כ.פ. פדאור (2004), שם נפסק הפיצוי, לכאורה, עבור תקופה של 19.5 חודשים (מיום החיוב בגט), ועל כן הסתכם בכ-200,000 ₪ לשנה, ובתוספת פיצויים מוגברים הגיע לסכום האסטרונומי של 260,000 ₪ לשנה, ואולם למעשה, תקופת הסרבנות האמיתית היתה 11 שנים וזאת אילו חושבו הפיצויים, כמקובל, החל משנה לאחר הגשת תביעת הגירושין (1992). תקופה זו משתרעת על פני 11 שנים, ולפי חישוב זה מדובר ב-30,000 ₪ לשנה בלבד (ועם הפיצויים המוגברים -38,500 ₪ לשנה).

³² היתר זה מכונה "היתר מאה רבנים".

³³ תמ"ש (כ"ס) 19480/05 פלונית נ' עזבון אלמוני, נבו (2006).

³⁴ תמ"ש 21162/07 פלוני נ' פלונית (2010)

³⁵ ראה דברי השופט עמית בעמ' (ח"י) 740/08 פלוני נ' פלונית נבו (2008).

³⁶ תמ"ש (י-ם) 21162/07 פלוני נ' פלונית, פדאור (2010).

למסורבות גט, למרות שבכל אותה תקופה המשיך מסורב הגט לשלם לאשתו מזונות חודשיים בסך 1,800 ₪ לחודש, עובדה המפחיתה, בעצם, את שיעור הפיצוי הנזיקי לכדי 1,800 ₪ לחודש בלבד... יתכן שהסיבה לכך היתה גילם המבוגר של בני הזוג באותו מקרה, ויתכן שביסודו של פסק הדין ניצבה התפישה שהגבר זכאי להגנה במידה פחותה מהאישה. רמז לכך שהשיקול השני הוא שעמד לעיני ביהמ"ש ניתן למצוא בעובדה, שעתירתו של הבעל לפיצויים מוגברים נדחתה. לעומת זאת, במקרה אחר³⁷ נפסק למסורב הגט פיצוי של 300,000 ₪ עבור תקופה של 51 חודשים (כלומר- 70,000 ₪ לשנה). בנוסף, נפסקו לזכותו פיצויים מוגברים בסך 100,000 ₪ שהעלו את הממוצע לכדי 94,000 ₪ לשנה (!) ואם אין די בכך - ביהמ"ש גם פסק לו פיצויים עתידיים בסך של 4,000 ₪ לחודש, כל עוד תתמיד האישה בסירובה. לפיצוי בסדר גודל זה לא מצאתי תקדים בתביעות של מסורבות גט, מה גם שהגבר קיבל, באותו מקרה היתר רבני לשאת אישה אחרת. ביהמ"ש אומנם ראה בעובדה זו "השפעה ממתנת" על גובה הפיצוי, ואולם לסכומים שפסק, כאמור, אין אח ורע.³⁸

9. סיכום

רואים אנו, איפוא, שעילת הנזיקין כנגד סרבני הגט נקלטה במשפט הישראלי, אך גבולותיה אינם ברורים. סוגיות רבות נותרו פתוחות: בשאלת המועד בו מתגבשת העילה, התקבלה התפישה לפיה שנה לאחר מועד הגשת תביעת הגירושין אמור הסרבן להבין, כי בן זוגו נחוש בדעתו להתגרש, ומרגע זה הופך סירובו לעוולה בת פיצוי, אך הנחה זו אינה בהכרח מבוססת. השאלה האם זכאי מסורב הגט לפיצוי גם עבור תקופת העבר, המרוחקת למעלה משבע שנים ממועד הגשת תביעתו, או שמא זכויותיו לפיצוי בגין תקופה זו התיישנו, אף היא טרם נדונה לגופה. הקריטריונים לפסיקת הפיצוי הנזיקי למסורב הגט אף הם טרם התגבשו די צרכם, וקשה למצוא אחידות בפסיקה, בעיקר כאשר הבעל הוא התובע. ניתן להניח, כי סוגיות אלה ואחרות ימשיכו להעסיק את בתי המשפט בשנים הבאות עד לגיבושה של ההלכה, ואולם אין עוד ספק כי דיני הנזיקין בישראל מכירים בעילת תביעה חדשה זו.

³⁷ תמ"ש (י-ם) 18561/07 ש.ד. נ' ר.ד. נבו (2010).

³⁸ נסיון לחשב את הפיצוי מחלוף שנה מהגשת התביעה לגירושין ולא ממועד החיוב בגט, מקהה במידה מסוימת מתוצאתו החריגה של פסק הדין. התביעה הוגשה ב-10/2003, ואילו חושבו הפיצויים החל מ-10/2004, מדובר היה בתקופה של 68 חודשים, כך שהפיצוי החודשי היה מסתכם ב-53,000 ₪ לשנה וביחד עם הפיצויים המוגברים בכ-70,000 ₪ לשנה.

טבלת השוואה: פיצויי נזיקין (כולל פיצויים מוגברים)

פיצויי נזיקין לנשים מסורבות גט

פסק הדין	המועד לתחילת החישוב	משך תקופת הסרבנות	פיצויי נזיקין	פיצויים מוגברים	ממוצע שנתי כולל	ממוצע חודשי כולל	הערות
תמ"ש (י-ם) 6743/02 כ. נ' כ. נבו (2008)	שנה לאחר הגשת התביעה לגירושין	9 שנים	450,000 ₪	100,000 ₪	61,111 ₪	5,092 ₪	
תמ"ש (ראשלי"צ) 30560/07 ה.ש. נ' ה.א., נבו (2008)	שנה לאחר הגשת התביעה לגירושין	7 שנים	277,200 ₪	100,000 ₪	53,885 ₪	4,490 ₪	* בניגוד לפסקי דין אחרים ביהמ"ש ראה עצמו מוגבל לחישוב הפיצויים למשך 7 שנים מחמת התיישנות. החישוב בשורה התחתונה נעשה על בסיס תקופת הסרבנות המלאה (על בסיס שנה לאחר הגשת תביעת הגירושין).
	חישוב תיאורטי*	17 שנים	277,200 ₪	100,000 ₪	22,188 ₪	1,850 ₪	
תמ"ש (י-ם) 19270/03 כ.ש. נ' כ.פ. פדאור (2004)	מועד החיוב בגט	19.5 חודשים	325,000 ₪	100,000 ₪	261,538 ₪	21,794 ₪	* ביהמ"ש חישב את החיוב בגט, והחישוב בשורה התחתונה נעשה על בסיס שנה לאחר הגשת תביעת הגירושין.
	חישוב תיאורטי*	11 שנים	325,000 ₪	100,000 ₪	38,636 ₪	3,219 ₪	
תמ"ש (תי"א) 24782/98 נ' נ'. נבו (2008)	מועד ההמלצה למתן הגט	10 שנים	600,000 ₪	100,000 ₪	70,000 ₪	5,833 ₪	
תמ"ש (כפ"ס) 19480/05 פלונית נ' עזבון אלמוני ז"ל פדאור (2006)	שנה לאחר הגשת התביעה לגירושין	20 שנים	711,000 ₪	-	35,550 ₪	2,962 ₪	התביעה הוגשה כנגד העזבון, לאחר מותו של סרבן הגט.
פיצויי נזיקין לגברים מסורבי גט							
תמ"ש (י-ם) 21162/07 פלונית נ' פלונית פדאור (2010)	שנה לאחר הגשת התביעה לגירושין	שנה וארבעה חודשים	53,333 ₪	-	40,000 ₪	3,333 ₪	
תמ"ש (י-ם) 18561/07 ש.ד. נ' ר.ד. נבו (2010)	מועד החיוב בגט	4 שנים ושלושה חודשים	300,000 ₪	100,000 ₪	94,117 ₪	7,843 ₪ **	* חושבו בפסק הדין ממועד החיוב בגט, אך צויין כי העילה קיימת עוד קודם לכן. החישוב בשורה התחתונה נעשה על בסיס שנה לאחר הגשת תביעת הגירושין.
	חישוב תיאורטי*	5 שנים ושמונה חודשים	300,000 ₪	100,000 ₪	70,588 ₪	5,882 ₪	** בנוסף, נפסקו פיצויים עתידיים בסך 4,000 ₪ לחודש.